

VÀI Ý - NGHĨ VỀ SỰ YÊU-THƯƠNG

1. Sự yêu-thương chơn-chánh và thành-thực tốt-dep đáng qui bao nhiêu, thì sự yêu-thương thiêng-vị và giả-dối là xấu-xa đáng khinh bấy nhiêu.

2. Lấy sự yêu-thương trẻ-con mà dãi người là phạm tội khinh người; còn nhận sự yêu-thương trẻ-con của người dãi mình là phạm tội khinh mình.

3. Lòng yêu-thương có khi phải làm cái việc như không yêu-thương, song có việc yêu-thương không ra từ lòng yêu-thương.

4. Thà thiếu sự yêu-thương mà không hại ai hơn là có sự yêu-thương giả-dối khiến người lầm và bị hại.

5. Thà yêu-thương làm chờ không thà thiếu sự yêu-thương.

6. Thà bị người ta lợi-dụng lòng yêu-thương của mình, chờ không nên

lợi-dụng lòng yêu-thương của người ta.

7. Sự yêu-thương thành-tiết hay gây-dụng, còn sự yêu-thương giả-dối chỉ phá hoại.

8. Sự yêu-thương như gỗ qui chờ không như nước sơn đẹp.

9. Sự yêu-thương như thức ăn chánh chờ không như món quà tráng miệng.

10. Thà nhận lắn roi yêu-thương chờ đừng nhận miếng bánh giả-dối.

11. Muốn biết sự yêu-thương của ai thè nào thì chỉ hãy xem tánh-hạnh của kẻ được người ấy yêu-thương.

12. Không ai có thể cân đo lường để định giá nào cho Đức Chúa Trời được, thì cũng không ai có thể cân đo lường để định giá nào cho sự yêu-thương được, vì Đức Chúa Trời là sự yêu-thương.— Ngẫm-Nghĩ.